

Mária Gorettiová, škandál autentickej svätosti

Aurelio Porfiri

6. júla 2022 ✝ Cirkev

Dnes je liturgická pamiatka svätej Márie Gorettiovej (1890 - 1902), mladého dievčaťa, ktoré uprednostnilo smrť, aby si zachovalo panenstvo. Cnosť, ktorá v dnešnej dobe zaváňa škandálom pre dominantnú ideológiu, ktorá v sexe vidí cieľ sám o sebe, a nie cestu k väčšiemu dobru. Toto neskôr pochopil jej kat, schopný za pomoci Neba sa úprimne obrátiť.



Zdroj: wikimedia commons

Často sa hovorí, že v dobe, v ktorej žijeme, je ťažké sa nad niečím pohoršiť. Odstránením všetkých hraníc morálky, cudnosti sa zdá, že všetko je dovolené. Ak sa však pozrieme pozorne, ľahko zistíme, že existujú iné neprekročiteľné hranice, ktoré obhajuje ideológia politickej korektnosti, ktorá sa stala dominantnou ideológiou a z ktorej sa nedá uniknúť.

Jediné, čo sa dokáže postaviť tejto šialenej ideológii, je svätosť, škandál svätosti. Svätosť, ktorú určite treba ťažko vybojovať, pretože stojí v protiklade k prevládajúcemu naratívu, k ideológii, ktorá nemôže neovplyvniť aj bratov vo viere. Svätosť, ktorá ide proti tomuto naratívu, ako svätosť Márie Gorettiovej (1890 – 1902), mladého dievčaťa, ktoré radšej zomrelo, aby si zachovalo panenstvo, a ktorú Cirkev slávi dnes, 6. júla, v deň jej narodenia pre nebo. Bola dcérou chudobných roľníkov a mala, ako to bolo v tom čase typické, veľa bratov. Život bol ťažký, tvrdý. Maria k tomu ešte vo veku desať rokov stratila otca.

Bola veľmi nábožným dievčatom, veľkou útechou pre svoju chudobnú matku, ktorá sa musela snažiť uživiť rodinu. V istom čase sa spojili s ďalšou rodinou, otcom a synom Giovannim a Alessandrom Serenelliovcami. Alessandro bol veľmi statný chlapec a zamiloval sa do Márie. V tom čase sa zväzky často uzatvárali vo veľmi mladom veku. Maria sa však nechcela podvoliť požiadavkám o šesť rokov staršieho Alessandra.

Antonio Borrelli a Emilia Flocchiniová rozprávajú o jej mučeníctve takto:

Dňa 5. júla 1902 Serenelliovci a Gorettiovci lúpali sušené fazule. Maria sedela na schodisku, pozorovala dvor a opravovala jednu z Alessandrových košiel. V istom okamihu nechal svoju prácu a pod nejakou zámienkou sa vybral k domu. Keď prišiel, pozval Máriu dnu, ale ona sa ani nepohla: chytil ju za ruku a silou-mocou ju

ťahal do kuchyne, ktorá bola prvou miestnosťou po vchode. Mladé dievča pochopilo jeho úmysly a začalo mu dohovárať: „*Nie, nie, Boh to nechce, ak to urobíš, pôjdeš do pekla.*“ Mladík sa rozzúril, vzal šidlo, ktoré mal pri sebe, a začal ju biť. Mária ho karhala a vymaňovala sa z jeho zovretia, kým on, teraz už slepý v zúrivosti, začal ju silno mlátiť do brucha, ona stále volala matku a prosila: „*Čo to robíš, Alessandro? Takto pôjdeš do pekla...*“ Keď zbadal krvavé škvvrny na jej šatách, nechal ju tak, ale pochopil, že ju smrteľne zranil.

Tento opis je prevzatý z výpovede, ktorú podal sám Alessandro Serenelli na cirkevnom súde. Mariettin krik, ktorý ostatní sotva počuli, privolal matku, ktorá ju našla v kaluži krvi. Previezli ju do nemocnice Orsenico v Nettune: po veľkej strate krvi a následnom zápale pobrušnice spôsobenom 14 bodnými ranami lekári urobili všetko, čo mohli, aby ju zachránili. V noci pri nej bdel jej farár, páter Temistocle Signori, a priateľka rodiny Teresa Cimarelliová; matku Assuntu poslali lekári preč.



Jediná známa fotografia Márie Gorettiovej, začiatok roka 1902

zdroj: wikimedia commons

Nasledujúci deň dostala medailu Dcér Panny Márie, potom bolo všetko zariadené tak, aby mohla prijať posledné sviatosti. Predtým, ako jej ich udelil, sa páter Signori spýtal Márie, či odpustila svojmu vrahovi, ako odpustil Ježiš na kríži. Jej odpoveď znela: „*Áno, pre lásku k Ježišovi mu odpúšťam a chcem, aby prišiel za mnou do Raja.*“ Zomrela v nedeľu 6. júla 1902 o 15:45 hod. vo veku 11 rokov, 8 mesiacov a 21 dní.

Svedectvo svätej Márie Gorettiovej je povznášajúce, ale aj vzdialené, pretože všetci sme deťmi tzv. „sexuálnej revolúcie“, v rámci ktorej je nielen možné, ale mnohými aj odporúčané robiť určité veci, kedy a ako sa človeku zachce. Čin Márie Gorettiovej nebol proti sexu ako takému, ale snahou postaviť sex do správnej perspektívy. Keď si niekto myslí, že Cirkev je sexofóbna, hlboko sa mýli. Ako sme už spomenuli, dnes sme všetci deťmi doby, ktorá sa veľmi líši od doby Márie Gorettiovej, pretože žijeme v pokrivenom vzťahu k sexualite, podporovanom dominantnou kultúrou.

Preto škandál autentickej svätosti Márie Gorettiovej umožňuje premýšľať o sebe a o svojich hriechoch v nádeji, že jedného dňa budeme schopní zvládnuť sklony, ktoré nie sú zamerané na väčšie dobro. V konkrétnom prípade Márie samozrejme nehovoríme len o hriechu, ale aj o zločine, keďže Alessandro sa ju pokúsil znásilniť. Ale aj pre neho po ťažkom hriechu nastalo zmierenie a odčinenie.

Alessandro bol súdený a odsúdený na tridsať rokov väzenia, z toho tri roky v špeciálnej samotke; doživotie mu nebolo udelené, pretože bol neplnoletý. V treťom roku samoväzby, v decembri 1906, mal sen: zdalo sa mu, že vidí Máriu na poli ľalií, ako sa k nemu približuje a podáva mu tie kvety. Zakaždým, keď si jednu z nich vzal – celkovo ich bolo štrnásť, rovnako ako úderov, ktoré jej zasadil – zmenili sa na ohnivé jazyky.

Na druhý deň ráno sa obrátil na väzenského kaplána: bol to začiatok jeho obrátenia. Po skrátení trestu na dvadsaťsedem rokov za dobré správanie sa rozhodol ísť za mamou Assuntou, aby ju požiadal o odpustenie: bolo to na Vianoce 1934. Súhlasila: nemohla inak, pretože jej dcéra mu odpustila ako prvá. Potom spoločne pristúpili k svätému prijímaniu na polnočnej omši. Alessandro potom pracoval ako zeleninár, tiež v rôznych kapucínskych kláštoroch. Zomrel 6. mája 1970 vo veku 88 rokov, teraz už zmierený so svojou minulosťou.

Niekoľko rokov pred svojou smrťou napísal Alessandro Serenelli svoj duchovný testament:

„Som starý, mám takmer 80 rokov a blíži sa koniec môjho života. Keď sa obzriem späť, uvedomujem si, že v ranej mladosti som sa vydal po falošnej ceste: ceste zla, ktorá ma priviedla do záhuby. Čítal som veci a videl predstavenia a zlé príklady, ktoré väčšina mladých ľudí bezstarostne sleduje: mňa to však vôbec netrápilo. Veriace osoby, ktorú svoju vieru aj žili, som mal blízko seba, ale nevenoval som im pozornosť, zaslepený hrubou silou, ktorá ma hnala na zlú cestu. Vo veku dvadsať rokov som spáchal zločin z vášne, z ktorého mám dodnes hrôzu. Mária Gorettiová, teraz už svätá, bola dobrým anjelom, ktorého Prozreteľnosť postavila pred moje kroky, aby ma zachránil. Jej slová pokarhaní a odpustenia mám stále vryté v srdci. Modlila sa za mňa, prihovárala sa za svojho vraha. Nasledovalo tridsať rokov väzenia. Keby som nebol maloletý, dostal by som doživotie.

Zaslúžený trest som prijal: pochopil som svoju vinu. Malá Mária bola naozaj mojím svetlom, mojou ochrankyňou; s jej pomocou som sa počas dvadsiatich siedmich rokov vo väzení správal dobre a snažil som sa žiť čestne, keď ma spoločnosť prijala späť medzi seba. Synovia sv. Františka, kapucíni z Le Marche, ma so serafínskou láskou prijali medzi seba nie ako sluhu, ale ako brata. Žil som s nimi 24 rokov. A teraz pokojne čakám na chvíľu, keď uvidím Boha, aby som opäť objal svojich milovaných, aby som bol blízko svojho anjela ochrancu a jeho drahej matky Assunty.

*Nech si tí, ktorí čítajú tento môj list, z neho odnesú šťastné ponaučenie, že **od detstva treba vždy utekať pred zlom a nasledovať dobro**. Nech majú pred očami, že náboženstvo s jeho prikázaniami nie je niečo, bez čoho sa človek ľahko zaobíde, ale že je to tá pravá útecha, jediná istá cesta za každých okolností, aj tých najbolestivejších v živote. Mier a dobro!“*

V týchto slovách je veľa bolesti, ale je to bolesť rozjasnená pokojným svetlom. Boh nás všetkých očakáva – hriešnikov, zločincov, kriminálnikov –, ale necháva nám slobodu, či si ho vyberieme alebo nie. Čaká na naše rozhodnutie, pretože si nesmierne váži našu slobodu. Nedopustí, aby nám chýbalo jeho svetlo, a vždy trpezlivo čaká na náš krok smerom k nemu.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/maria-gorettiova-skandal-autentickej-svatosti/>